

Γεώργιος Δημητριάδης

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα

Ο Γιώργος Δημητριάδης είναι Ομότιμος Καθηγητής Παθολογίας του ΕΚΠΑ. Τελείωσε την Ιατρική Σχολή και το διδακτορικό του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και το PhD στον Μεταβολισμό στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, Μεγ.

Βρετανία. Ήταν Research Fellow στο Τμήμα Ενδοκρινολογίας και Σακχαρώδη Διαβήτη στην Mayo Clinic (Πανεπιστήμιο Μινεαπόλεως, Μινεσότα, ΗΠΑ 1980-83) και στο Τμήμα Βιοχημείας και Κυτταρικού Μεταβολισμού, Πανεπιστήμιο Οξφόρδης, Μεγ. Βρετανία (1986-1988). Ήταν μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του “European Association for the Study of Diabetes” (EASD, 2002-2005) και Γενικός Γραμματέας της Οργανωτικής Επιτροπής του 41^{ου} Ετήσιου Παγκόσμιου Συνεδρίου του EASD στην Αθήνα το 2005. Από το 2010-2019 ήταν Διευθυντής της Β΄ Προπαιδευτικής Παθολογικής Κλινικής, Μονάδας Έρευνας και Διαβητολογικού Κέντρου ΕΚΠΑ στο ΠΓΝΑ «Αττικόν».

Το 2015-2017 ήταν Διευθυντής του Τομέα Παθολογίας της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ. Από το 2016-2019 ήταν μέλος της “Επιτροπής Εκπαίδευσης-Μετεκπαίδευσης” του ΚΕΣΥ, από το 2017-2020 Αναπληρωτής Συντονιστής της “Επιτροπής Σακχαρώδη Διαβήτη” του ΚΕΣΥ και από το 2017-σήμερα Συντονιστής της “Επιστημονικής Ομάδας Εργασίας Σακχαρώδη Διαβήτη” της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Υγείας. Από το 2017-σήμερα είναι Πρόεδρος της Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας. Είναι κριτής εργασιών σε πολλά ξενόγλωσσα Ιατρικά Περιοδικά μεταξύ των οποίων τα American Journal of Physiology, Clinical Nutrition, Diabetes Care, Diabetes, Diabetologia, European Journal of Endocrinology, European Journal of Clinical Investigation, Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν: (1) την επίδραση των αντιϊνσουλινικών ορμονών (θυροξίνης, γλυκοκορτικοειδών, αυξητικής ορμόνης) στην ευαισθησία του ήπατος, σκελετικών μυών και λιπώδους ιστού στην ινσουλίνη, (2) τη θεραπευτική αντιμετώπιση του σακχαρώδη διαβήτη τύπου 1 και τύπου 2, (3) την παθοφυσιολογία της παχυσαρκίας και του σακχαρώδη διαβήτη τύπου 2. Έχει πάνω από 220 δημοσιεύσεις σε ξενόγλωσσα ιατρικά περιοδικά μετά από κρίση (peer review) και βιβλία, πάνω από 10.000 αναφορές στη διεθνή βιβλιογραφία και H-index 50.